

Angleški mornar

Na sliki je angleški mornar s tako zvano Tommy brzostrelno puško. S takimi puškami oboroženi angleški mornarji so krili napredovanje commandos v Dieppe.

Vpliv filozofije

Zamišljen je stopal po sobi. Pitalo se mu je, da mora biti živ. Desnica mu je pogledala vsakih deset sekund čela, preskočila meje, ki ni bilo in se nastanila za trenutkov na zrcalno-bliščeno temenu, kjer so divjale domestnega življenja liki bežne sekire po Krasu in potiskale one goste gozdove morjavih kodrov tako, da ni moglo izstopiti iz tovarne Ane. Ni moglo poklicati najbližje koreninice k novemu življenju.

hen denar; ko je pa izvedel gospodar, da hodi najmlajši med njimi za njegovo najbrhkejšo dekle, jih je zapodil brez usmiljenja — in narava jim je postala domovje. Zapili so svoj zaslužek, duh jim je bil omamljen in užgali so krutemu kmetu hlev. Hoteli so ga le ostrašiti, toda oženjen se je širil, ognjegasilci niso skočili tako hitro v svoje uniforme in pogorel je hlev. Pravdnik sicer poreče, zakaj so se skrivali in skrili, zakaj so tajili, toda kaj, zavrne se njegova izvajanja za dejstvom, da tiči v vsakem človeku nagib, do samoobrambe, posebno pa še pri njih, ki si niso bili v svesti nobenega zločina. Vsak ni bil tak značaj, da bi nastavljal še desno lice, ako ga bješe po levem. Kri je vzkipele tudi njim, srd, ki se je kahal vse življenje, je počakal pravega trenutka in izbruhnil v masčevanje itd.

zopet je stopal po sobi. — bi tudi ne bil živ? — da jutri nastopi prvi zagovornik pred porotnike. — ga zavisi od njegovega pravnika nastopa, velikanski vpliv i-lahko njegov prvi uspešni govor. Ko mu vsaj državni sodnik ne bi preveč kvaril njegovih smelih izjav, saj i-pri požigalcih in znanih lumbelo najspretnější odvetnik so stališče, tem težje pa odložitelj koncipient, ki nastopa pred porotniki. — Kdo je zakrišeno stališče! Kdo je zakrišeno prvi vrsti, da sta pogorela hlev in senik? Najprej v zvezo obtožencev, doma nadala revščina, starši so bili slabi, da so jim pomagali pri območnem delu, zato jih pa tudi ni pustili v šolo. Vaški otroci jih zasmehovali, ker so bili slabi na telesu, zaničevali jih, iz svoje srede in pri obtoženceh se je prvi pojavil srd in človeški družbi. Brez omilnosti brez prijateljev, telesno porjavljeni, navezani sami nase, najprej edinega tolažitelja v obupnih urah, namreč al- — prišli v službo k siro- — delali so kakor živina za maj-

Tako približno bi se dalo govoriti. To bi že šlo. Še malo razvrstitev, še malo priprave, nekaj temnejših barv za kmetov značaj, za pogum še kozarček konjaka in občinstvo mora biti zadovoljno z novopečenim zagovornikom. Toda čakalo ga je še drugo delo in desnica se je zopet napolnila na opolzi Kras njegove glave. Bil je namreč vrl narodnjak, podpiral sleherno koristno društvo, bodisi gmotno z mesečnimi doneski, bodisi s svojim krepkim basom, elegantnim nastopom pri javni sokolski telovadbi, ali pa z navdušenim slavnostnim govorom pri tem ali onem narodnem slavlju. Skratka, bil je duša vseh društev in zavzemal tudi najimenitejša odborniška mesta kot predsednik, podstarosta, reditelj itd. V istem času se je moral pripravljati tudi na pozdrav došlim udeležencem na veliko narodno veselico, ki bi se imela vršiti drugi dan po njegovem nastopu v porotni dvorani. Razna društva so se zglasila, da pridejo že dan prej v mesto.

Vaje ameriškega vojaštva

Na levi vidimo ameriško vojaštvo, ko pleza po nekem visokem zidu, na desni pa ga vidimo, kako se plazi v napad.

Članice ženske armade

Na sliki vidimo članice ženskih odredov armade v svoji obednici pri obedu. Te članice so izvežbane letalke in bodo vozile letala in bombnike iz tovarn na vojaška letališča.

Kdo naj jih pozdravi? I seveda, doktor! Rad je sprejel to nalogo, saj si je sam priznaval v veselih trenutkih, da mu mora tak pozdrav le koristiti, ljudje odprti ust svoji nedolžnosti, posebno še, ko so slišali tupatam glasno intenje v porotniških vrstah. "Sedaj vam pa kličem," obrnil se je proti požigalcem, "dobro došli! Veseli me, da vas morem pozdraviti na tem mestu. Vi ste faktor našega ljudstva, ki podpira z duševnimi in telesnimi doneski našo narodno stvar v mestu. Vi ste noč in dan pripravljene seči nam pod pazduho, s svojimi krepkimi rokami, da ne pademo v boju za lastno existenco, za katero se bojuje naš narod že leta in leta. Kri ni voda! Prišli ste, da se ogrejte ob ognju bratovske ljubezni Hvala vam, da ste prišli na naša srca, da ste nam prinesli pozdrave svojih in naših somišljenikov in zatrdilo, da se omajeta prej hrib in gora, kakor pa vaš ljubez do rodni meščanskih bratov. S solznim očesom iskrene ljubezni do vas, vam po-

res sam med, potem bi morale biti njegove besede najokusnejše velikonočne potice, ki jih je nudil občinstvu, porotnikom in obtožencem, ki so se kar čudili odprti ust svoji nedolžnosti, posebno še, ko so slišali tupatam glasno intenje v porotniških vrstah. "Sedaj vam pa kličem," obrnil se je proti požigalcem, "dobro došli! Veseli me, da vas morem pozdraviti na tem mestu. Vi ste faktor našega ljudstva, ki podpira z duševnimi in telesnimi doneski našo narodno stvar v mestu. Vi ste noč in dan pripravljene seči nam pod pazduho, s svojimi krepkimi rokami, da ne pademo v boju za lastno existenco, za katero se bojuje naš narod že leta in leta. Kri ni voda! Prišli ste, da se ogrejte ob ognju bratovske ljubezni Hvala vam, da ste prišli na naša srca, da ste nam prinesli pozdrave svojih in naših somišljenikov in zatrdilo, da se omajeta prej hrib in gora, kakor pa vaš ljubez do rodni meščanskih bratov. S solznim očesom iskrene ljubezni do vas, vam po-

nujam roko v presrčen pozdrav! Obsojeni so bili požigalci na sedem, osem in devet let težke ječe, poostrene s postom in trdim ležiščem. Popoldne. Polno ljudi je pričakovalo na kolodvoru prihod vlaka. Zvižg, in prišel je. Izstopala so društva, požarna obramba iz K., pevsko društvo, bralno društvo tamburaško društvo, sokolsko društvo itd. Postavili so se na peronu, govornik je stopil pred došle goste, pozdravil jih z navdušenimi besedami, obrnil se proti koneu še k občinstvu in rekel: "Sedaj pa prosim, ne sodite jih prestrogo, da so prišli sem. Oni sami niso prišli radi, bodite uverjeni, da igrajo tu veliko vlogo drugi vzroki, drugi slučajji, proti katerim se človek ne more boriti. Zapuščeno, slaba vzgoja, zaničevanje, slabo ravnanje z njimi, srd proti sedaj obstoječemu družabnemu redu, vino in žganje, ki izpremenja najkrotkejšega jagnjeta v besnega, ničesar se zavedajočega volka, so jih pripeljali na to mesto. Premislite njihov obupni položaj in recite svoj: Niso krivi!" Odhajajoči vlak je zažvižgal. Narodno slavlje je vkljub temu dobro uspelo. In vzrok tej dvojni pomoti in raztresenosti govornika? Svoj čas je študiral en semester filozofijo.

RED — ITCHY — SCALY ECZEMA Effective Home Treatment Promptly Relieves Torture! First applications of wonderful soothing medicated Zemo—a doctor's formula—promptly relieve the intense itching soreness and start at once to help heal the red, scaly skin. Amazingly successful for over 30 years! First trial of marvelous clean, stainless liquid Zemo convinces! All drug stores. Only 35¢. ZEMO

Mali oglasi

Naprodaj je mesnica, kjer se prodaja za gotovino, ter je \$500 tedenskih dohodkov. Lastnik je bil vpoklican v vojaško službo. Rabi se le majhno vsoto za takoj. Ni druge enake trgovine. Vsa moderna oprema. Zglasite se na 4642 Denison Ave.

Išče se ŽENSKE za čistilno delo pri veliki firmi v mestu. Delo je od 10.30 zvečer do 6. zjutraj. Nobeno delo ob sobotah zvečer. Dobra plača in plačane počitnice. Za podrobnosti pišite takoj na naslov tega lista in označite tudi svojo starost.

TEŽAKI Plača na uro — Zglasite se v uradu 3341 JENNINGS RD. (zadaj za mestno bolnišnico) Urad odprt ob 7. uri zjutraj JONES & LAUGHLIN Steel Corp. OTIS WORKS Če ste sedaj pri obrambnem delu, se ne prigrisite

GROZDJE IN MOŠT MOŠT - \$25 sod Pripeljemo na dom brezplačno. IZVRSTNO GROZDJE IN MOŠT Morris Cohodas Geneva, Ohio Ako želite podrobnosti pokličite KEmore 0138

G-NASHING the AXIS by OGDEN NASH American freedom Or else Japaneedom— Of which are you fonder? Be a victory bonder!

Mix Lemon Juice AT HOME TO RELIEVE RHEUMATIC PAINS Money Back—If This Recipe Fails Good news travels fast—many of the thousands of folks who now take lemon juice for rheumatic pain—have found that by adding two tablespoons of Allenru to one tablespoonful of Lemon Juice in a glass of water, they get faster relief for the aches and pains caused by rheumatism, lumbago. It's no surprise either, for Allenru is a 35-year old formula to relieve rheumatic aches and pains. In fact—it does not help—your money back. What could be fairer? Get Allenru today at any live drugist. Only 25 cents. Do it now.

Mali oglasi

Boring Mill delavci Izkušeni na velikih "horizontal" in "vertical" strojih

Operatorji velikih strugalnikov Slab-Miller delavci Flat scrapers Bench Assemblers NA STROJNEM ORODJU Hooker-on

Wellman Engineering 7000 CENTRAL

RELIANCE ELECTRIC & ENGINEERING CO. Izdelovalci električnih motorjev in generatorjev iščejo vsakovrstno TOVARNISKO POMOČ MOŠKE—ŽENSKE Izkušnja ni zahtevana. Dobra plača na uro. Urad je odprt vsak dan od 8. do 11. in od 1.30 do 4. Ob nedeljah pa od 9. do 12. Prinesite s seboj ta oglas. 1091 IVANHOE RD. Če ste sedaj zaposleni pri obrambnem delu, se ne prigrisite.

FIN MOŠT si lahko po zmerni ceni preskrbite pri **ANDY KAPEL** 440 Courtland St. Fairport, Ohio Tel.: Painesville 6436 Priporočamo se rojakom za naklonjenost

Trgovino z grocerijo in mesnico s popolno opremo se mora takoj prodati. Trgovina obstoja že 20 let. — Vpraša se na 14201 Westropp Ave., ali pokličite Mu. 9899.

Ženska dobi delo za čiščenje uradov; pomočno delo, dobra plača. Je lahko iz vzhodne ali zapadne strani mesta. Pokličite Cherry 6992.

Ako iščete dobrega popravilca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevljev. Cene zmernene. **FRANK MARZLIKAR** 16131 St. Clair Ave.

Oblak Furniture Co. Trgovina s pohištvo Pohištvo in vse potrebščine za dom 6612 ST. CLAIR AVE. Henderson 2978

VSE KARKOLI potrebuje se od zobozdravnika, bodi izveličen zob, polnjenje zob in enako lahko dobite v vaše polno zadovoljstvo pri dr. Župniku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je narejeno, kadar vam čas pripušča. Uradni naslov: 6131 St. Clair Ave. vhod na 62. cesti Knauzovo poslopje

NOVICA IMA LE TEDAJ SPLOŠNO VREDNOST KO JO IZVE JAVNOST KADAR SE pri vaši hiši pojavi kaj novega, ki bi zanimalo vaše prijatelje in splošno javnost, sporočite tozadevno na **ENAKOPRAVNOST** 6231 ST. CLAIR AVE. Henderson 5311 Novice radevolje priobčujemo brezplačno

Wait! On second thought you ought to make a good son-in-law!

SLIKE IZ REVOLUCIJE

Poslovenil Anton Melik
Ruski spisal M. Arcibašev

"Tege ne mislim..." je mirno odgovoril Andrejev. "Toda jaz imam dolžnost nadzirati..." Glavno je: ne se razburjati."

Dora je zanikaje zmajala z glavo.

Postalo je tiho, in bilo tiho tako dolgo, dokler ni zavnel v temni prednji sobi zvonec, kakor da ponavlja prejšnji zvok.

"No, to so oni..." je rekel mirno Andrejev in šel odpirat. Culo se je, kako je zarožljala kljuka pri vratih in so vstopili ljudje. Dora je dvignila glavo in gledala z blestečimi očmi prihajajočim nasproti.

Korenjev je bil ravnotako visok, lep živahen, kakor preje. Neznamov je bil istotako visok, a bolj vitek in ličen. Bil je blondinec, z velikimi očmi in mehkiimi lasmi in je nenadno spomnil Doro na pokojnega Pašo Afanazjeva. Oba sta ji stisnila roko.

"Če bi nama dali čaja, sodruga Baršavska..." je rekel šaljivo Korenjev in naenkrat napolnil vse tiho stanovanje s svojim glasom, svojo visoko postavo in živahnimi kretnjami.

Dori se je zazdelo, da se razširja okrog njega vonj po svežosti in hladnem zraku, kakor da je bil prišel z mraza.

"Dobro..." je odgovorila Dora navidezno mirno ter se trudila, da bi dala svojim besedam isti ton. Odsšla je v kuhinjo, kjer je dolgo pripravljala samovar, pri čemer je spustila pokrov iz nezajenjen rok na tla in stresla oglje.

Iz jedilnice je slišala glasove in smeh Korenjeva. Ta je pripovedoval brezskrbno in živahno, kakih zvičaj sta se morala posluževati, da sta zvodila na napačno sled skrivnega policista, ki ju je zasledoval. A ko se je vrnila k njim, je Korenjev sedel vkobalem na stolu in govoril:

"Ako mi kdo ugaja, tedaj je to naša babica!... To je oseba!... Ona bi bila tudi v trenutku, ko bi se podiral vesoljni svet, ravno tako mirna, kakor pri navadnem porodu!... Ah, verjemite, jaz šele ta dva dni čutim, da živim... Škoda le, da bo vse kmalu pri kraju!"

"Počakaj še!" se je oglasil mračno Andrejev.

"Ne, bratec..." se je zasmejal veselo Korenjev in pokazal bele zobe, "en dan imava še midva, a potem - Fju!..."

Svetlolasi Neznamov je molče hobnal s tenkimi, suhimi prsti ob kraj mize, kakor bi hotel dotrkati samo njemu slišno melodijo.

Ob veselem glasu Korenjeva in njegovem kratkem, pomenljivem žvižgu se je dušeči mraz nenadno dvignil in legel z vso močjo Dori na tilnik. Nogi sta ji zdrgetali in polastila se je neodoljiva slabost, da je morala sestiti na kraj divana. Kakor skozi meglo je slišala, kar je govoril Korenjev, in njegov glasni, bodri glas je čudno zamolklo udarjal na njena ušesa.

"Le to je slabo, da imamo malo ljudi... Govore vsi, a ko je treba priti do dejanja, ni nikogar blizu."

Dora se je zavedla. Neprestano jo je mučil občutek, da jo ta visokozraščeni, lepi študent v globini duše prezira, in v njegovi prisotnosti je skušala vedno zbrati vso svojo duševno moč.

Nasmehnila se je naglo, pogledala na Neznamova z bistrimi, a plahim pogledom in vstala.

"Ali boste pili čaj z limono?" je vprašala.

"Jaz?... Da..." je mehanično odgovoril Neznamov.

Po čaju, ki ga razun Korenjeva ni nihče pil, so večina

molčali, in v tem molčanju se je skoro slišalo, kako se pomika čas in se približuje strašni, usodepolni dan.

"No, midva greva..." je dejal Korenjev in se dvignil. "Na svidenje, jutri!"

Vsi so ostali.

"Dora Mojsejevna vam pokaže, kje leži vse..." je rekel resno in poslovno Andrejev Neznamovu.

"Dobro. Lahko noč!" je odgovoril ta.

En trenutek so vsi napeto molčali, kot da ne vedo, kaj naj še stori.

"Da," je tiho rekel Andrejev, "morda se ne vidimo več..."

Stopil je k Neznamovu in ga objel nežno in iskreno.

"Ostanite zdravi, dragi moj!" je mehko odgovoril Neznamov.

In pod utisom tega mehko-turobnega glasu in zameglelih oči Andrejeva, je Dori postalo naenkrat pekoče žal sebe in njihov vseh. Solze so ji stopile iz oči in spolzele mimo nosa na vzdrtih vajoče ustnice.

Korenjev je krepko stisnil roko Neznamova in se molče nasmehnil. Neznamov mu je odgovoril z ravnotako lahkim, turobnim nasmehkom.

Nato sta Korenjev in Andrejev odsšla, a Dora je šla zapret za njima duri in je dolgo prisluševala oddaljujočim se korakom. Spodaj so se zaloputnile vrata in vse je utihnilo.

Ko se je vrnila, je stal Neznamov pri oknu in gledal na ulico mimo nekoliko odmaknjenih zavese. Bila je še noč in ulice so bile čudno prazne, a na vzhodu je že sijala prozorna jutranja svetloba in poslednja zvezda je še motno blestela visoko nad zemljo.

"Ze se sveti..." Kratke noči so pri vas..." je rekel Neznamov in se nasmehnil nalahko, ko je začel Dorine korake.

"Da..." je odgovorila plašno Dora in pričela mehanično pospravljati po mizi.

Čudno, nejasno občutje se je polastilo Dore: prvokrat jej je objela misli zavest, da se odločitev ne da več preklicati, in zavest lastne otroške neznosti za to dejanje. In obenem je začutila naivno, ponosno radost, da je ravno ona poslednji večer sama s človekom, katerega ime se bo razneslo jutri po vsej Rusiji in povzročilo, da bodo vztrepetala v grozi celo najbolj kamenita srca nedostopnih in visokih mogočnikov.

Zunaj se je polagoma močne-

je in močneje razplemenela zarja novega dne in njeni rožnati, še bleedi odsevi so padali Neznamovu na svetle lase in obraz.

Neznamov je težko vzdihnil, stopil od okna, se rahlo nasmehnil in rekel Dori.

"Nemara je to poslednje jutro, katerega gledam... Samo nečesa mi je žal!... Pravzaprav sem jaz velik sanjač: ljubim sonce, nebo, jesen, pomlad... ljubim travo... vse, kar je svetlega, tihega, življenjopolnega... in jaz nikakor ne čutim želje, da bi ubijal, ne želje, da bi umrl..."

"Zakaj pa potem greste v smrt?" je vprašala Dora boječe, in v njej se je zopet zablistala ponosna zavest, da je njeno vprašanje - historično vprašanje.

"Kako naj vam povem?... je odgovoril Neznamov in se nasmehnil slabo. "Najbrže ravno zaradi tega, ker čez mero ljubim življenje in me zelo zelo boli, ko gledam, kako ga pačijo."

Stal je pred Doro, visok, vitek, obžarjen od svetlobe, in se je smehljaj nestransko, a Dori se je zopet stisnilo v pekoči bolesti, in čuteč, da se bo vsak trenutek razjokala, mu je naglo stisnila roko in rekla, ne da bi ga pogledala:

"Dal Bog, da bi se vse to srečno končalo."

"Ne, kaj..." je zamahnil z roko Neznamov. "Saj je vseeno... Ako ne to pot, tak drugič... vsejedno je... vse tiste, ki so privedli narod do tako žalostnega strašnega stanja, pristevam jaz k svojim sovražnikom, in ako se mi to pot posreči, da se rešim, pojdem in ubijem koga drugega... Vsejedno je..."

Dora je dvignila glavo in mu pogledala v oči: bile so svetle in žalostne. Nekaj velikega, svetlega, neizrazno dragega je švignilo iz teh oči v Dorino dušo, in zazdelo se je sama sebi neizmerno majhna in brezpomembna. A to pot ta zavest neznanost kaj ni bila mučna; da, celo tolažilna. Solze so ji zopet stopile v oči.

Zavese so postajale vedno svetlejšje in za njimi so se znali prvi slabi in samotni glasovi življenja.

"Ali nimate morda papirja in črnila?" je vprašal Neznamov. "Rad bi napisal nekaj mate... pozneje se bo dalo težko napraviti."

Dora ni mogla govoriti in je samo pokimala z glavo. Priblesnala mu je papir, postala nekoliko, in mu hotela reči nekaj, a ni mogla ničesar in je odsšla v spalnico.

Dolgo je ležala tam, zavita v svoj veliki mehki robec, prisluševala šumenju papirja in kretnjam Neznamova, in njeno drobno zapuščeno srce se je trgalo od žalosti, sočutja in svetle ljubezni do tega človeka.

Hotelo se ji je, da bi vstala, šla k njemu pobožala ga, zajokala nad njim in ga s svojim telesom, svojimi objemi branila in ščitila pred bližajočo se strahoto. Toda ležala je nepremično in samo tiho jokala, v strahu, da bi je on ne slišal.

XIV.

Nad mestom je viselo v prah in dim zavito nebo; zabolele so oči, če se je človek ozrl vanj.

Po prospektu in po sosedni ulici so hitro drdrali ekipaže, in so si bile tako podobne druga drugi, da se je zdelo, kakor da se vozijo namenoma na jednem mestu gor in dol. Po obeh straneh ceste so hodili ljudje, in se urno pomikali semintja, kakor bi se vil ob robu ceste brezkončan, pester trak. Od hiš so padale kratke, modrikaste sence, in bilo je tako vroče, da se je le težko dihala.

Dora je stala težko. Vsled prečute noči, nedavne bolezni in vednih težkih vznemiranj jo je obhajala slabost po vsem telesu, v glavi se jej je vrtele, in senca so gorela in potila. Stala je na oglu ulice, v kratki in zaduhli senci in preko glav mimoidečih ljudij napeto gledala proti kolodvoru.

Na širokem, od solca razpallenem prostoru pred kolodvorom so stali postreščki v belih predpasnikih, in ljudje so prihajali in odhajali. V urnem teku so pridržali izvoščaki in oddržali počasi. Visoko na pročelju je samevala okrogla ura in menda strogo in točno opazovala vse, kar se je godilo na trgu.

Dori se je zdelo, da že izdavnastoji na tem mestu, že izdavnastoj na to uro, na bele, v solnce se svetlikajoče predpasnike postreščkov, na široke, kamnite stopnice. Staro, davno poznano poslopje kolodvora se je zanjo odločilo od vsega sveta in je stalo tu ogromno in zlovesče. In tudi ako bi Dora hotela, ne bi mogla odvrniti od njega svojih razpallenih, od bolesti bolečih oči. In to jo je dušilo.

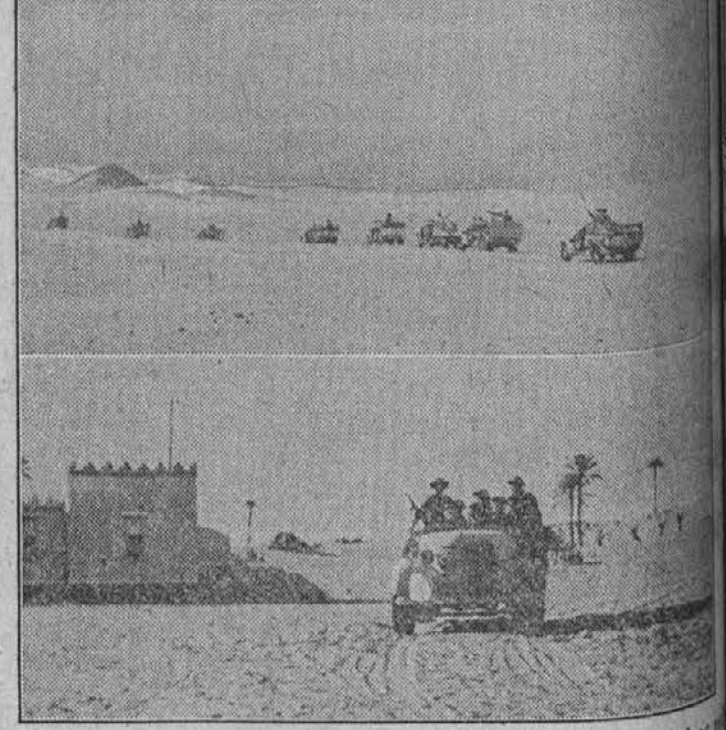
Moreča razburjenost je vedno rasla in rasla v njenih prsih. Bilo je vroče, a pod srcem je čutila mraz in kolena so jej drgetala v lahnem, mučnem trpetu. Tega si ni dala opaziti, a Dori se je zdelo, da mora vsem padati v oči to drgetanje kot silen krč. Okrog nje je prasketalo, se topilo in zvenelo brezštevilo raznovrstnih glasov, zdaj dvigaje se, zdaj padaje; a v Dorino zavest so udarjali komaj opazno in blede. Vsak izmed teh tihih, perazumljivih glasov se je zarezal svareče in ostro v njene možgane, jej povzročal silno udarjanje krvi v srce in lepljivi, mrzli pot na

Načelnik legije

Na konvenciji v Kansas Cityju je bil izvoljen za načelnika Ameriške legije Roane Waring iz Memphis, Tenn.

Angleško vojaštvo v Libiji

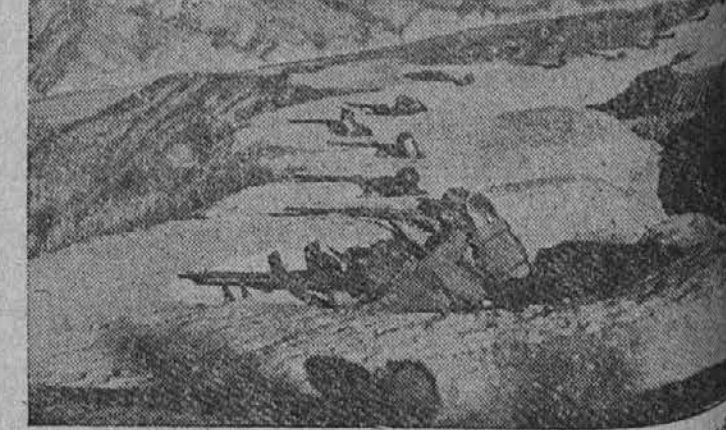
Na gornjih dveh slikah vidimo angleško vojaštvo, ki se v truhlih preko libijske puščave.

Češki letalec

Češko letalstvo dela čast angleški zračni sili. Eden naših čeških letalcev pa je poročnik Karel Kuttelwascher, ki je dvakrat odlikovan z visokim angleškim odlikovanjem. Poleg nje njegova žena, ki je rojena Angležinja.

Na Kitajski fronti

Na sliki vidimo kitajske brambovce na svoji črni reko v Kitajski.

RINGING 'EM UP

U. S. Treasury Department.

Courtesy LOS ANGELES EXAMINER

WM. J. ROGERS ZA KONGRES

Jaz se obvezujem napram predsedniku Rooseveltu, da mu bom dal vso podporo v prizadevanju za zmago - sodeloval bom za definitiven načrt za po vojno preuredbo in v pripravljanju za po vojno dobo.

„WHAT'S YOUR NAME?“

je naslov
novi knjigi

ki jo je spisal v angleščini slovenski pisatelj
LOUIS ADAMIČ

Cena knjigi je \$2.50 in nabavite si jo
lahko v našem uradu.

SAVE!

YOUR OLD PAPERS

CALL THE SALVATION ARMY

HENDERSON 5357

On Battle Front and Home Front

HE GIVES HIS COUNTRY 100 PER CENT OF HIS INCOME
YOU ARE ASKED TO LOAN ONLY 10 PER CENT

50 MILLION INCOME EARNERS WANTED TO PUT AT LEAST 10 % OF EARNINGS IN WAR BONDS

FOR VICTORY BUY UNITED STATES WAR BONDS AND STAMPS